

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 1083

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 noiembrie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 371 din 5 iulie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (1) pct. 16 și alin. (2) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală	2–4
Decizia nr. 403 din 15 septembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (3) și ale art. 35 alin. (3) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții	5–7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.359. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 781/2014 privind deschiderea punctului internațional de trecere a frontierei și a Biroului Vamal de Frontieră Vicovu de Sus (România) — Krasnoilsk (Ucraina) și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală	8
1.360. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Public pe anul 2022 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2022	8–9
1.361. — Hotărâre privind aprobarea normativelor de cheltuieli și a devizului estimativ aferente organizării și desfășurării în România a celui de-al treilea Forum de lucru al procurorilor generali din statele balcanice, în perioada 8–10 noiembrie 2022, la București	9–10
1.366. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014–2020, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 93/2016	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 371

din 5 iulie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (1) pct. 16 și alin. (2) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (1) pct. 16 și alin. (2) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Fehete Crăciun în Dosarul nr. 567/59/2022 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.443D/2022.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se susține că dispozițiile legale criticate sunt constituționale în raport cu criticile formulate și că autorul excepției nu critică textele propriu-zise, a căror constituționalitate este invocată, ci solicită analiza acestor texte și a faptelor pentru care s-a emis mandat european de arestare în cauza în care a fost ridicată prezenta excepție. Se arată că mecanismul de soluționare a unei cereri de emitere a mandatului european de arestare se bazează pe principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești, fiind invocate dispozițiile art. 1 alin. (2) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre. Se arată că statul solicitant nu poate verifica probele, actele din dosar, în baza cărora s-a dispus fie trimiterea în judecată, fie emiterea acestui mandat, ci doar condiția dublei incriminări. Astfel, autoritatea judiciară de executare trebuie să verifice dacă faptele pentru care a fost emis acest mandat se încadrează în cele 32 de categorii de infracțiuni prevăzute de legea specială, care este Legea nr. 302/2004, infracțiuni enumerate la art. 2 alin. (2) din decizia-cadru anterior menționată, care au fost preluate în cuprinsul textului criticat. Așadar, autoritatea de executare verifică dubla incriminare doar în situația în care infracțiunile săvârșite nu fac parte din lista celor 32 de infracțiuni. Se susține că acest drept nu este însă unul absolut și nu poate fi analizat decât din punct de vedere formal în această procedură a mandatului european.

4. Se susține că, astfel, textele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale și că drepturile fundamentale prevăzute la art. 29 alin. (6) și art. 48 alin. (1) din Constituție nu au un caracter absolut, ele neputând fi exercitate în anumite împrejurări și, mai ales, în situația în care sănătatea și integritatea fizică ale minorului sunt puse în pericol.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Sentința penală nr. 141/PI din 3 iunie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 567/59/2022, **Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (1) pct. 16 și alin. (2) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală**, excepție ridicată de Fehete Crăciun într-o cauză având ca obiect soluționarea sesizării formulate de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Timișoara pentru punerea în executare a mandatului european de arestare emis la data de 21 februarie 2022 de Procurorul Republicii de pe lângă Tribunalul Judiciar din Évry-Courcouronnes, Franța.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, cu privire la dispozițiile art. 97 alin. (1) pct. 16 din Legea nr. 302/2004, care prevăd neverificarea îndeplinirii condiției dublei incriminări în cazul infracțiunii de răpire, se susține că acestea sunt neconstituționale, fiind contrare prevederilor art. 29 alin. (6) din Constituție, ce reglementează dreptul părinților de a asigura educația copiilor minori a căror răspundere le revine, și celor ale art. 48 alin. (1) din Constituție, referitoare la dreptul și îndatorirea părinților de a asigura educația și instruirea copiilor, în condițiile în care legislația franceză în domeniul relațiilor de familie este una mult mai restrictivă comparativ cu cea din România.

7. Referitor la prevederile art. 97 alin. (2) din Legea nr. 302/2004, se susține că acestea sunt neconstituționale, întrucât reglementează condiția dublei incriminări fără să prevadă verificarea anterioară a existenței unor condiții care să asigure organele judiciare că a fost comisă o anumită infracțiune, în cazul de față infracțiunea de răpire.

8. **Curtea de Apel Timișoara — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dreptul părinților de a asigura, potrivit propriilor convingeri, educația copiilor minori a căror răspundere le revine, prevăzut la art. 29 alin. (6) din Constituție, precum și dreptul părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor, prevăzut la art. 48 alin. (1) din Constituție, nu sunt drepturi absolute, acestea neputând fi exercitate în condițiile în care sănătatea și integritatea fizică ale minorului sunt puse în pericol — ipoteză reținută în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate. Așadar, se arată că drepturile părinților de a se bucura de legăturile cu copiii minori pot fi îngădite în situația în care interesul superior al minorului impune acest lucru, mai ales atunci când există indicii că sănătatea și integritatea corporală ale minorului sunt puse în pericol prin lăsarea acestuia în creșterea și educarea părinților. Se menționează, totodată, că părinții nu pot invoca drepturile fundamentale anterior menționate pentru a săvârși o faptă de răpire a minorului.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 97 alin. (1) pct. 16 și alin. (2) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 27 mai 2019, care au următorul cuprins:

— Art. 97 alin. (1) pct. 16 și alin. (2): „(1) *Următoarele infracțiuni, indiferent de denumirea pe care o au în legislația statului emitent, dacă sunt sancționate de legea statului emitent cu o pedeapsă sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate a cărei durată maximă este de cel puțin 3 ani, nu vor fi supuse verificării îndeplinirii condiției dublei incriminări: [...]*

16. *răpirea, lipsirea de libertate în mod ilegal și luarea de ostatici; [...]*

(2) *Pentru alte fapte decât cele prevăzute la alin. (1), predarea este subordonată condiției ca faptele care motivează emiterea mandatului european de arestare să constituie infracțiune potrivit legii române, independent de elementele constitutive sau de încadrarea juridică a acesteia.*”

13. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 29 alin. (6) referitoare la dreptul părinților sau al tutorilor de a asigura, potrivit propriilor convingeri, educația copiilor minori a căror răspundere le revine și ale art. 48 alin. (1) cu privire la faptul că familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între soți, pe egalitatea acestora și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că principiul dublei incriminări constituie regula de drept conform căreia, pentru a opera instituția extrădării sau cea a mandatului european de arestare, fapta care face obiectul cererii trebuie să fie incriminată ca infracțiune atât în legislația statului solicitant, cât și în cea a statului solicitat, indiferent de încadrarea juridică dată acesteia, de denumirea infracțiunii și de pedeapsa aplicabilă.

15. Curtea constată că, potrivit principiului dublei incriminări, prevederea faptei atât în legislația statului solicitant, cât și în legislația statului solicitat este o condiție care determină îndeplinirea principiului dublei incriminări doar *in abstracto*, acesta fiind îndeplinit în concret numai atunci când fapta care formează obiectul cererii este pedepsită potrivit ambelor legislații. Cu alte cuvinte, cererea de extrădare și mandatul european de arestare pot fi executate numai atunci când fapta incriminată este pedepsibilă *in concreto* atât potrivit legislației statului solicitant, cât și conform legii penale a statului solicitat. Cât privește înțelesul expresiei „pedepsibilă în concret”, poate fi inclusă în această noțiune absența oricărei cauze care ar înlătura caracterul penal al faptei sau răspunderea penală sau pot fi avute în vedere la verificarea condițiilor de pedepsibilitate dispozițiile legale ce reglementează aplicarea legii penale în spațiu, cauzele care justifică sau exclud culpabilitatea, plângerea prealabilă, grațierea, amnistia, autoritatea de lucru judecat.

16. Referitor la condiția dublei incriminări, de principiu, extrădarea are ca fundament represiunea faptei în țara solicitantă. Acest aspect a fost menținut și consacrat legislativ prin Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, prin care s-a abolit procedura tradițională a extrădării, începând cu anul 2004. În privința mandatului european de arestare, prin decizia-cadru anterior menționată, pentru o listă de 32 de infracțiuni grave, sancționate cu pedepse privative de libertate de minimum 3 ani, a fost reglementată o excepție de la principiul dublei incriminări, respectiv aceea că

nu vor fi supuse verificării îndeplinirii acestei condiții următoarele infracțiuni: participarea la un grup criminal organizat; terorismul; traficul de persoane; exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă; traficul ilicit de droguri și substanțe psihotrope; traficul ilicit de arme, muniții și substanțe explozive; corupția; fraudă, inclusiv cea care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene în înțelesul Convenției privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene din 26 iulie 1995; spălarea produselor infracțiunii; falsificarea de monedă, inclusiv contrafacerea monedei euro; fapte legate de criminalitatea informatică; infracțiuni împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii de animale pe cale de dispariție și de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție; facilitarea intrării și șederii ilegale; omorul; vătămarea corporală gravă; traficul ilicit de organe și țesuturi umane; răpirea, lipsirea de libertate în mod ilegal și luarea de ostatici; rasismul și xenofobia; furtul organizat sau armat; traficul ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă; înșelăciunea; racketul și extorcarea de fonduri; contrafacerea și pirateria produselor; falsificarea de acte oficiale și uzul de fals; falsificarea de mijloace de plată; traficul ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere; traficul ilicit de materiale nucleare sau radioactive; traficul de vehicule furate; violul; incendierea cu intenție; crime aflate în jurisdicția Curții Penale Internaționale; sechestrarea ilegală de nave sau aeronave; sabotajul.

17. Astfel, legiuitorul a prevăzut, la art. 97 alin. (1) din Legea nr. 302/2004, o serie de infracțiuni, pe care le-a enumerat în mod expres, în cazul cărora nu este incident principiul dublei incriminări, pentru punerea în executare a mandatului european de arestare fiind suficientă incriminarea acestora în statul solicitant și sancționarea lor cu o pedeapsă cu închisoarea a cărei durată maximă este de cel puțin 3 ani.

18. Prevederea acestei excepții în cuprinsul Legii nr. 302/2004 a fost determinată de pericolul sporit pe care infracțiunile astfel enumerate îl prezintă pentru drepturile și libertățile fundamentale protejate prin incriminarea respectivelor fapte.

19. În cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate mandatul european de arestare a fost emis de către autoritățile judiciare din Franța. Așadar, dacă faptele săvârșite de autorul prezentei excepții de neconstituționalitate constituie, potrivit legii penale franceze, una dintre infracțiunile enumerate la art. 97 alin. (1) din Legea nr. 302/2004, în cazul acestora nu este incident principiul dublei incriminări. Mai exact, în ipoteza în care fapta autorului prezentei excepții de neconstituționalitate, constând în răpirea fiului său minor, în vârstă de 3 ani, aflat în plasament provizoriu, constituie conform legii penale franceze o infracțiune dintre cele enumerate la art. 97 alin. (1) din Legea nr. 302/2004, iar aceasta este sancționată cu pedeapsa cu închisoarea a cărei durată maximă este de cel puțin 3 ani, principiul dublei incriminări nu este aplicabil.

20. În aceste condiții, predarea de către statul român a autorului excepției, potrivit dispozițiilor art. 97 alin. (1) pct. 16 din Legea nr. 302/2004, în vederea tragerii sale la răspundere penală, conform legislației franceze, pentru comiterea infracțiunii de răpire, fără verificarea principiului dublei incriminări, nu constituie o încălcare a dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 48 alin. (1) din Constituție, ci îndeplinirea de către statul român a unei obligații care îi revine, conform Deciziei-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002, precum și dispozițiilor Legii nr. 302/2004.

21. În condițiile mai sus arătate, Curtea constată că analiza constituționalității reglementării, în legea penală franceză, a infracțiunii de răpire excedează sferei competenței sale, fiind o chestiune ce ține de politica penală a statului francez. Așadar, Curtea reține că nu poate controla dispozițiile legale aplicabile autorului excepției conform legii penale franceze, prin raportare la art. 29 alin. (6) și art. 48 alin. (1) din Constituție, dar că lipsa aplicabilității principiului dublei incriminări urmată de predarea acestuia, în temeiul art. 97 alin. (1) din Legea nr. 302/2004, nu contravine dispozițiilor constituționale anterior menționate.

22. În ceea ce privește drepturile fundamentale invocate în prezenta cauză, Curtea reține că acestea pot fi exercitate de părinți doar cu bună-credință, în acord cu principiul interesului superior al copilului, care exclude punerea acestuia în primejdie, prin asigurarea unor îngrijiri medicale inadecvate și prin răpirea sa în condițiile în care se află în plasamentul provizoriu.

23. În acest sens, Curtea constată că drepturile părintești la care fac referire dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției sunt asigurate prin exercitarea autorității părintești, astfel cum aceasta este reglementată în Codul civil, instituție ce cuprinde o categorie specială de drepturi, care implică în sarcina titularilor o îndatorire juridică, și nu o îndrituire subiectivă, mai exact o sferă de prerogative ce se impun a fi exercitate în interesul superior al copilului, și nu în interesul părintelui sau al părinților.

24. De altfel, exercitarea autorității părintești în interesul superior al copilului este prevăzută ca principiu la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 5 martie 2014, conform căruia legea anterior menționată, orice alte reglementări adoptate în domeniul respectării și promovării drepturilor copilului, precum și orice act juridic emis sau, după caz, încheiat în acest domeniu se subordonează cu prioritate principiului interesului superior al copilului. În același sens, alin. (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd că interesul superior al copilului implică dreptul copilului la o dezvoltare fizică și morală normală, la echilibru socioafectiv și la viața de familie, acesta fiind impus inclusiv în legătură cu drepturile și obligațiile ce revin părinților copilului, altor reprezentanți legali ai săi, precum și oricăror persoane cărora acesta le-a fost plasat în mod legal. De asemenea, prevederile art. 2 alin. (4) din Legea nr. 272/2004 impun ca principiul interesului superior al copilului să prevaleze în toate demersurile și deciziile care privesc copiii, întreprinse de autoritățile publice și de organisme private autorizate, precum și în cauzele soluționate de instanțele judecătorești. Totodată, dispozițiile alin. (6) al aceluiași art. 2 prevăd că în determinarea interesului superior al copilului se au în vedere cel puțin următoarele aspecte: nevoile de dezvoltare fizică, psihologică, de educație și sănătate, de securitate și stabilitate și apartenență la o familie; opinia copilului, în funcție de vârsta și gradul de maturitate; istoricul copilului, având în vedere, în mod special, situațiile de abuz, neglijare, exploatare sau orice altă formă de violență asupra copilului, precum și potențialele situații de risc care pot interveni în viitor; capacitatea părinților sau a persoanelor care urmează să se ocupe de creșterea și îngrijirea copilului de a răspunde nevoilor concrete ale acestuia; menținerea relațiilor

personale cu persoanele față de care copilul a dezvoltat relații de atașament. Dispozițiile art. 37 din Legea nr. 272/2004 prevăd dreptul copilului de a fi crescut în condiții care să permită dezvoltarea sa fizică, mentală, spirituală, morală și socială și, în mod corelativ, obligațiile părinților de a supraveghea copilul, de a coopera cu acesta și de a-i respecta viața intimă, privată și demnitatea, de a informa copilul despre toate actele și faptele care l-ar putea afecta și de a lua în considerare opinia acestuia, de a întreprinde toate măsurile necesare pentru realizarea drepturilor copilului lor și de a coopera cu persoanele fizice și cu persoanele juridice care exercită atribuții în domeniul îngrijirii, educării și formării profesionale a copilului. Nu în ultimul rând, prevederile art. 39 alin. (1) din Legea nr. 272/2004 reglementează faptul că serviciul public de asistență socială va lua toate măsurile necesare pentru depistarea precoce a situațiilor de risc care pot determina separarea copilului de părinții săi, precum și pentru prevenirea comportamentelor abuzive ale părinților și a violenței în familie.

25. Or, din această manieră de reglementare a conținutului autorității părintești și a principiului interesului superior al copilului rezultă faptul că exercitarea drepturilor fundamentale prevăzute la art. 29 alin. (6) și la art. 48 alin. (1) din Constituție exclude faptele părinților de punere în primejdie a integrității fizice a copilului și de răpire a acestuia în condițiile în care în privința sa a fost dispusă o măsură de plasament provizoriu.

26. Pentru toate aceste considerente, Curtea reține că prevederile art. 97 alin. (1) pct. 16 din Legea nr. 302/2004, în ipoteza invocată de autorul excepției de neconstituționalitate — aceea că autorul faptei de răpire are calitatea de părinte al persoanei răpitate, care este minoră —, nu contravin dispozițiilor constituționale invocate în prezenta cauză.

27. Referitor la criticile formulate cu privire la dispozițiile art. 97 alin. (2) din Legea nr. 302/2004, acestea au în vedere faptul că, în scopul verificării îndeplinirii condiției dublei incriminări, organele judiciare ar trebui să dispună de indicii suficiente care să conducă la concluzia că persoana în privința căreia a fost emis mandatul european de arestare a comis o faptă prevăzută de legea penală indicată în cuprinsul mandatului. Aceasta constituie însă o problemă de aplicare a prevederilor legale criticate, și nu o problemă de constituționalitate. Or, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța de contencios constituțional „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]”. Pentru aceste motive, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 este inadmisibilă.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Fechet Crăciun în Dosarul nr. 567/59/2022 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală și constată că dispozițiile art. 97 alin. (1) pct. 16 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 5 iulie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 403

din 15 septembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (3) și ale art. 35 alin. (3) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (3) și ale art. 35 alin. (3) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Gheorghe Dragomir în Dosarul nr. 30.258/215/2018 al Judecătorei Craiova — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 744D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât criticile formulate privesc omisiuni de reglementare referitoare la situația construcțiilor deja executate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 11 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 30.258/215/2018 al Judecătorei Craiova — Secția civilă, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (3) și ale art. 35 alin. (3) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Gheorghe Dragomir într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de autorizare a desființării unor lucrări, potrivit Legii nr. 50/1991.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că art. 28 alin. (3) din Legea nr. 50/1991 prevede că măsura desființării construcțiilor se aplică și în situația în care, la expirarea termenului de intrare în legalitate stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției, contravenientul nu a obținut autorizația necesară, iar art. 35 alin. (3) din același act normativ stipulează că plângerea suspendă executarea amenzi, dar nu suspendă măsura de oprire a executării lucrărilor și nici pe cea a desființării celor de pe terenuri ale unităților administrativ-teritoriale.

6. În acest context, în opinia autorului excepției, neconstituționalitatea Legii nr. 50/1991 constă în faptul că nu clarifică situația construcțiilor deja executate din punct de vedere tehnic, ci doar pe a celor în curs de executare, iar sub acest aspect, având în vedere dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, norma criticată este imprecisă și neclară, fiind afectată cerința previzibilității legii.

7. Totodată, având în vedere că este vorba despre o contravenție, faptă care prezintă un grad de pericol social mult mai redus decât o infracțiune, dar care este asimilată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului unei infracțiuni, susține că cele

două articole criticate din Legea nr. 50/1991 sunt neconstituționale, întrucât, prin modalitatea de reglementare a instituției opririi executării lucrărilor, fără a se menționa nimic în privința construcțiilor deja executate din punct de vedere tehnic, precum și prin inaplicabilitatea instituției suspendării în ceea ce privește demolarea, se ajunge practic la situația în care sunt înlăturate atât prezumția de nevinovăție, cât și cerința verificării actului constatator.

8. **Judecătoria Craiova — Secția civilă** apreciază că dispozițiile art. 28 alin. (3) și cele ale art. 35 alin. (3) din Legea nr. 50/1991 sunt constituționale.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 28 alin. (3) și ale art. 35 alin. (3) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, care au următorul cuprins normativ:

— Art. 28 alin. (3): „*Măsura desființării construcțiilor se aplică și în situația în care, la expirarea termenului de intrare în legalitate stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției, contravenientul nu a obținut autorizația necesară.*”;

— Art. 35 alin. (3): „*În măsura în care prin prezenta lege nu se dispune altfel, sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, cu excepția dispozițiilor art. 28 și 29.*”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții de lege contravin normelor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) în componenta privind claritatea legii, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și celor ale art. 24 privind dreptul la apărare.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 28 alin. (3) și ale art. 35 alin. (3) din Legea nr. 50/1991 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind Decizia nr. 1.491 din 18 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 27 ianuarie 2011, Decizia nr. 115 din 3 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 din 5 martie 2009, Decizia nr. 1.029 din 13 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 813 din 28 noiembrie 2007, precum și Decizia nr. 70

din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 27 aprilie 2015, prin care Curtea a statuat în sensul constituționalității reglementării criticate.

15. Prin jurisprudența precitată, Curtea a statuat, de principiu, că în conformitate cu art. 44 din Constituție, prin lege pot fi stabilite anumite limite, îngrădiri, fie în privința obiectului dreptului de proprietate, fie în privința unor atribute ale dreptului de proprietate, pentru apărarea intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor altor persoane, esențial fiind ca prin aceste restricții să nu se anihileze complet dreptul de proprietate. În acest context se încadrează și reglementările Legii nr. 50/1991 cu privire la obligația obținerii unor autorizații pentru executarea construcțiilor de către titularii dreptului de proprietate privată și, respectiv, la răspunderea și sancțiunile corespunzătoare în cazul nerespectării acestor obligații legale. De asemenea, Curtea a reținut că obligația obținerii autorizației de construcție are drept scop prevenirea consecințelor negative în cazul unor construcții necorespunzătoare, sancțiunea nerespectării acestei obligații — desființarea construcției — nefiind contrară prevederilor art. 44 din Constituție (a se vedea Decizia nr. 1.491 din 18 noiembrie 2010, precitată).

16. De asemenea, stabilind că, în măsura în care prin Legea nr. 50/1991 nu se dispune altfel, prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor sunt aplicabile și în materia executării lucrărilor de construcții, Curtea a statuat că prevederile art. 35 alin. (3) din Legea nr. 50/1991 reprezintă o concretizare a principiului *specialia generalibus derogant*. Așa fiind, în ce privește reglementarea contravențiilor la regimul executării lucrărilor de construcții, Curtea a subliniat că Legea nr. 50/1991 reprezintă o lege specială în raport cu Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, care reprezintă legea generală. Această concluzie rezultă cu evidență din prevederile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 12 aprilie 2010, potrivit cărora caracterul special al unei reglementări se determină în funcție de obiectul acesteia, circumstanțiat la anumite categorii de situații, și de specificul soluțiilor legislative pe care le instituie. Ca atare, prin jurisprudența precitată, Curtea a reținut că principiul enunțat creează premisele instituirii, printr-o lege specială, a unui regim juridic diferit față de cel comun și a constatat constituționalitatea prevederilor art. 35 alin. (3) din Legea nr. 50/1991 (a se vedea Decizia nr. 70 din 26 februarie 2015, precitată).

17. Curtea reține că art. 1 din Legea nr. 50/1991 consacră principiul de bază al acestui act normativ, și anume acela că „*executarea lucrărilor de construcții este permisă numai pe baza unei autorizații de construire sau de desființare, emisă în condițiile prezentei legi, la solicitarea titularului unui drept real asupra unui imobil — teren și/sau construcții — identificat prin număr cadastral, în cazul în care legea nu dispune altfel*”. Obligativitatea autorizării lucrărilor de construcții se derulează pe două direcții asemănătoare, dar separate, și anume: prima direcție impune ca momentul executării lucrărilor de construcții să fie ulterior celui în care s-a obținut autorizația de construire [art. 1 alin. (1) coroborat cu art. 2 alin. (1) din lege], iar a doua direcție impune regula ca modalitatea de execuție a lucrărilor — atât sub aspect procedural (de construire), cât și de fond (ansamblul arhitectural rezultat) — să se încadreze în limitele autorizației [art. 1 alin. (2) coroborat cu art. 3 alin. (1) din lege].

18. Referitor la contravențiile prevăzute de art. 26 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 50/1991, care a constituit temeiul în baza căruia a fost sancționat autorul excepției de neconstituționalitate, Curtea subliniază că acestea sunt contravenții comise, având o natură continuă, respectiv un moment de început, concretizat prin începerea efectivă a lucrărilor de executare ori de desființare a lucrărilor, fără a deține autorizația necesară ori cu nerespectarea autorizației și a proiectului tehnic sau fără a solicita o nouă autorizație pentru lucrările noi, și un moment de

epuizare, și anume momentul încetării activităților respective. Caracterul continuu al acestor contravenții este dat de activitățile de construire ori desființare de construcții, care nu se pot realiza instantaneu, ci necesită un anumit interval temporal.

19. Raportat la situația de fapt din speță, Curtea observă că sancțiunea principală care se aplică pentru contravenția prevăzută la art. 26 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 50/1991 este amenda, fiind însă prevăzută și o sancțiune complementară specială, și anume cea stipulată de art. 28 alin. (1) din lege, respectiv oprirea executării lucrărilor, precum și, după caz, luarea măsurilor de încadrare a acestora în prevederile autorizației sau de desființare a lucrărilor executate fără autorizație ori cu nerespectarea prevederilor acesteia, într-un termen stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției. Astfel, în cazul constatării faptelor prevăzute de art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 50/1991, și anume executarea sau desființarea fără autorizație, agentul sancționator poate aplica și sancțiunea complementară prevăzută de art. 28 alin. (1) din lege, adică să dispună oprirea executării lucrărilor și desființarea lucrărilor executate fără autorizație într-un termen stabilit prin procesul-verbal (de regulă, între 1 și 6 luni, în funcție de situație). Potrivit art. 32 din Legea nr. 50/1991, în cazul în care persoanele sancționate contravențional au oprit executarea lucrărilor, dar nu s-au conformat în termen celor dispuse prin procesul-verbal de constatare a contravenției, organul care a aplicat sancțiunea va sesiza instanțele judecătorești pentru a dispune, după caz, încadrarea lucrărilor în prevederile autorizației sau desființarea construcțiilor realizate nelegal. Art. 28 alin. (3) din Legea nr. 50/1991, criticat în speță, atestă faptul că în situația în care anterior, prin intermediul unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției, s-a pus în vedere beneficiarului să intre în legalitate, dar acesta nu s-a conformat în termenul inserat în cuprinsul procesului-verbal, atunci se va dispune măsura desființării construcției.

20. Referitor la criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea învederează că rațiunea legiuitorului atunci când a adoptat Legea nr. 50/1991 a fost aceea de a imprima o disciplină severă în construcții, astfel că, atunci când se execută lucrări fără autorizație de construire sau cu nerespectarea autorizației de construire, să fie sancționați atât investitorul, cât și executantul, fiecare distinct pentru fapta lui, răspunderea contravențională fiind personală.

21. În ceea ce privește reglementarea contravențiilor la regimul executării lucrărilor de construcții, Curtea subliniază că Legea nr. 50/1991 reprezintă legea specială în raport cu Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, care reprezintă legea generală, iar prevederile art. 35 alin. (3) din Legea nr. 50/1991 reprezintă o concretizare a principiului *specialia generalibus derogant*. Art. 35 din Legea nr. 50/1991, în ansamblul său, reglementează plângerea în materie contravențională în domeniul construcțiilor și prevede că împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia. Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, plângerea suspendă executarea sancțiunii amenzii, dar nu suspendă măsura de oprire a executării lucrărilor, dispusă odată cu aplicarea sancțiunii contravenționale în condițiile art. 28 alin. (1) și ale art. 29 alin. (2) din Legea nr. 50/1991. De asemenea, plângerea nu suspendă măsura desființării, în condițiile art. 33 alin. (1) din lege, a lucrărilor de construcții executate fără autorizație pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al județelor, municipiilor, orașelor sau comunelor ori a construcțiilor, lucrărilor și amenajărilor cu caracter provizoriu executate pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al județelor, municipiilor, orașelor ori comunelor, al căror termen prevăzut prin autorizație este expirat, dispusă în condițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 50/1991.

22. Prin prisma celor mai sus menționate, prin Decizia nr. 10 din 28 iunie 2021, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul

legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.033 din 29 octombrie 2021, paragrafele 59—61, cu privire la interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 28 din Legea nr. 50/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instanța supremă a reținut că, întrucât situația juridică ilicită a luat naștere ca urmare a săvârșirii unei contravenții, în completarea prevederilor speciale ale Legii nr. 50/1991 se aplică cele de drept comun în materie, și anume cele ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, în acest sens fiind reglementarea cuprinsă în art. 35 alin. (3) din Legea nr. 50/1991. Din perspectiva dreptului contravențional comun, dacă în mod evident amenda stabilită prin procesul-verbal reprezintă sancțiunea contravențională principală, desființarea lucrărilor, respectiv încadrarea lucrărilor executate în prevederile autorizației de construire reprezintă sancțiuni contravenționale complementare [art. 5 alin. (3) lit. g) și alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, art. 28 alin. (1) din Legea nr. 50/1991]. Totodată, la paragrafele 108 și 109 din aceeași decizie, Înalta Curte de Casație și Justiție a menționat că, deși actualul cadru normativ în materia urbanismului și a regimului juridic al construcțiilor este rezultatul unor intervenții legislative succesive în scopul disciplinării conduitei în domeniul executării lucrărilor de construire sau desființare a construcțiilor, ceea ce se dorește ca finalitate este „salvarea” construcțiilor autorizabile. Fără a nega pericolul social al faptelor de construire fără a obține în prealabil autorizațiile necesare, nu poate fi omis faptul că viziunea legiuitorului a fost aceea de a încerca menținerea acestor construcții, în măsura în care întrunesc condițiile urbanistice de integrare în cadrul construit preexistent, precum și toate condiționările legale aplicabile. Așa fiind, prin Decizia nr. 10 din 28 iunie 2021, precitată, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că „în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 28 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ipoteza în care partea nu a demarat sau nu a finalizat, în termenul acordat, procedura de intrare în legalitate, iar autoritatea nu a obținut o hotărâre de demolare a construcției, termenul stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției este unul de recomandare”.

23. Curtea Constituțională reține, de asemenea, că prin Decizia nr. 16 din 20 iulie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 1.047 din 9 noiembrie 2020, paragraful 119, instanța supremă a subliniat că „este necesar să se deosebească între momentul terminării construcției, ca fapt material, și finalizarea acesteia din punct de vedere juridic, care are relevanță pentru dobândirea dreptului de proprietate asupra construcției”. S-a menționat că „există situații în care, deși construcția a fost terminată fizic potrivit destinației sale, nu se dobândește dreptul de proprietate asupra acesteia până la momentul respectării condițiilor prevăzute de legislația în domeniu”, context în care Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că „termenul de prescripție a răspunderii contravenționale pentru contravențiile prevăzute de art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 50/1991, republicată, constând în executarea, fără autorizație de construire, a unei construcții ce cuprinde toate elementele structurale necesare pentru a fi considerată terminată la data constatării contravenției, curge de la data terminării în fapt a construcției”.

24. Din perspectiva materiei analizate, Curtea Constituțională reține că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume Hotărârea din 21 aprilie 2016, pronunțată în Cauza *Ivanova și Cherkezov împotriva Bulgariei* (referitoare la plângerea cu privire la decizia de demolare a casei în care locuiesc reclamantii), s-a subliniat că ingerința statului este legală, deoarece are o bază clară în legislația internă relevantă și urmărește un scop legitim, acela de a asigura punerea în aplicare efectivă a cerinței ca orice clădire să poată fi construită doar autorizat, pentru prevenirea dezordinii publice. Curtea europeană a constatat că punerea în aplicare a deciziei de demolare nu ar încălca drepturile reclamantilor, în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât, deși demolarea casei ar reprezenta o ingerință în bunurile reclamantilor, decizia are o bază clară în temeiul dreptului intern și este în conformitate cu interesul general, urmând să asigure respectarea regulilor de construcție, mai mult chiar, întrucât respectiva casă a fost construită fără autorizație, decizia de demolare ar servi la descurajarea potențialelor acte de încălcare a legii ce ar putea fi săvârșite de alte persoane. Așadar, având în vedere faptul că statul se bucură de o largă „marjă de apreciere” în alegerea mijloacelor de constrângere, s-a statuat că dreptul de proprietate al acestora nu poate să prevaleze asupra acestor considerații.

25. Așa fiind, având în vedere argumentele prezentate, Curtea apreciază ca fiind neîntemeiate criticile formulate de autorul excepției de neconstituționalitate.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Dragomir în Dosarul nr. 30.258/215/2018 al Judecătoriei Craiova — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 28 alin. (3) și cele ale art. 35 alin. (3) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Craiova — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 15 septembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 781/2014

privind deschiderea punctului internațional de trecere a frontierei și a Biroului Vamal de Frontieră Vicovu de Sus (România) — Krasnoilsk (Ucraina) și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală

Luând în considerare prevederile art. 2 și 3 din Acordul dintre Guvernul României și Cabinetul de Miniștri al Ucrainei cu privire la punctele de trecere a frontierei de stat româno-ucrainene, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 675/2006 pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Cabinetul de Miniștri al Ucrainei cu privire la punctele de trecere a frontierei de stat româno-ucrainene, semnat la Kiev la 2 februarie 2006,

având în vedere aspectele convenite prin Acordul încheiat între Guvernul României și Cabinetul de Miniștri al Ucrainei, prin schimb de note verbale din datele de 31 august 2012 și 11 septembrie 2012 privind deschiderea unor puncte internaționale de trecere a frontierei de stat româno-ucrainene, modificat prin Acordul încheiat între Guvernul României și Cabinetul de Miniștri al Ucrainei, prin schimb de note verbale din 4 noiembrie 2022 și 7 noiembrie 2022,

ținând cont de Memorandumul cu tema: Măsuri pentru eficientizarea traficului de mărfuri și pasageri în zona de frontieră cu Ucraina și Republica Moldova în contextul conflictului armat din Ucraina, aprobat în ședința Guvernului din data de 7 septembrie 2022, semnat de prim-ministrul României, domnul Nicolae-Ionel Ciucă, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La articolul 1 din Hotărârea Guvernului nr. 781/2014 privind deschiderea punctului internațional de trecere a frontierei și a Biroului Vamal de Frontieră Vicovu de Sus (România) — Krasnoilsk (Ucraina) și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673

din 12 septembrie 2014, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Se aprobă deschiderea punctului de trecere a frontierei pentru traficul internațional de persoane și a Biroului Vamal de Frontieră Vicovu de Sus, România — Krasnoilsk, Ucraina, după următorul regim: trafic pietonal și rutier — inclusiv autobuze, inclusiv marfă, cu program de funcționare permanent.”

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea
Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode

București, 9 noiembrie 2022.
Nr. 1.359.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE privind suplimentarea bugetului Ministerului Public pe anul 2022 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2022

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 din Ordonanța Guvernului nr. 19/2022 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2022,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Public pe anul 2022 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2022,

la capitolul 61.01 „Ordine publică și siguranță națională”, titlul 20 „Bunuri și servicii”, cu suma de 9.800 mii lei credite de angajament și credite bugetare.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) sunt destinate achitării plăților restante înregistrate în execuția anului 2022, precum și finanțării cheltuielilor de natura bunurilor și serviciilor până la finele anului 2022.

Art. 2. — (1) Ordonatorul principal de credite răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumelor alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

(2) Sumele rămase neutilizate se restituie la Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului până la sfârșitul anului 2022.

Art. 3. — Se autorizează Ministerul Finanțelor să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Public pe anul 2022.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Marian-Cătălin Predoiu
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 9 noiembrie 2022.
Nr. 1.360.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea normativelor de cheltuieli și a devizului estimativ aferente organizării și desfășurării în România a celui de-al treilea Forum de lucru al procurorilor generali din statele balcanice, în perioada 8—10 noiembrie 2022, la București

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă normativele de cheltuieli și devizul estimativ aferente organizării și desfășurării în România, la nivelul Ministerului Public, a celui de-al treilea Forum de lucru al procurorilor generali din statele balcanice, în perioada 8—10 noiembrie 2022, la București, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Finanțarea cheltuielilor aferente organizării și desfășurării acțiunii prevăzute la alin. (1), în valoare de 95.000 lei credite de angajament și credite bugetare, se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Public pentru anul 2022, aprobat prin Legea bugetului de stat pe anul 2022 nr. 317/2021, cu modificările și completările ulterioare, de la capitolul

61.01 „Ordine publică și siguranță națională”, titlul 20 „Bunuri și servicii”, conform devizului estimativ de cheltuieli prevăzut în anexă.

Art. 2. — Prin derogare de la prevederile cap. II pct. 2 și pct. 5 lit. A din Normele privind organizarea în țară a acțiunilor de protocol și a unor manifestări cu caracter cultural-științific, precum și cheltuielile ce se pot efectua în acest scop de către instituțiile publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 552/1991 privind normele de organizare în țară a acțiunilor de protocol, cu modificările ulterioare, se aprobă organizarea și desfășurarea activității prevăzute la art. 1 cu un număr de 34 de participanți, din care un număr de 15 participanți din străinătate.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Marian-Cătălin Predoiu
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 9 noiembrie 2022.
Nr. 1.361.

**NORMATIVELE DE CHELTUIELI ȘI DEVIZUL ESTIMATIV
afere organizării și desfășurării în România a celui de-al III-lea Forum de lucru
al procurorilor generali din statele balcanice, în perioada 8—10 noiembrie 2022**

A. Normative de cheltuieli pentru oficiali

Nr. crt.	Tipul cheltuielii	Limita maximă
1.	Cheltuieli zilnice de masă	250 lei/persoană/zi
2.	Masă oficială	250 lei/persoană
3.	Cocktail	25 lei/persoană
4.	Tratații	20 lei/persoană
5.	— Cheltuieli cazare — Coș de fructe	645 lei/persoană/noapte 65 lei/buc.
6.	Cadouri	500 lei/delegație
7.	Materiale informative și de reprezentare	194 lei/persoană
8.	Servicii de interpretariat și închiriere echipamente	8.250 lei
9.	Fotografii	3.500 lei
10.	Aranjamente și buchete de flori	1.200 lei
11.	Test RT-PCR	165 lei/persoană
12.	Închiriere salon oficial Aeroportul Internațional „H. Coandă” — București	600 lei/delegație
13.	— Transport autocar — Transport auto 2 locuri	2.000 lei/zi 880 lei/delegație

B. Deviz estimativ

Nr. crt.	Tipul acțiunii/cheltuielilor	Suma
1.	Cheltuieli zilnice de masă: 34 de persoane x 250 lei x 1 zi = 8.500 lei; 15 persoane x 125 lei (prânz în data de 10.11.2022) = 1.875 lei	10.375 lei
2.	Masă oficială: 34 de persoane x 250 lei/persoană = 8.750 lei	8.500 lei
3.	Cocktail: 34 de persoane x 25 lei/persoană = 850 lei	850 lei
4.	Tratații: 34 de persoane x 20 lei/persoană = 680 lei	680 lei
5.	Cheltuieli pentru cazare: — 15 camere x 645 lei/noapte x 2 nopți = 19.350 lei; — 15 coșuri fructe x 65 lei = 975 lei	20.325 lei
6.	Cadouri: 9 delegații străine x 500 lei/delegație = 4.500 lei	4.500 lei
7.	Materiale informative și de reprezentare (blocnotes, mapă, pix, sacoșă pânză, USB card, ecuson, agendă de lucru): 34 x 194 lei/persoană = 6.596 lei	6.596 lei
8.	Servicii de interpretariat și închiriere echipamente	8.250 lei
9.	Fotografii	3.500 lei
10.	Aranjamente și buchete de flori	1.200 lei
11.	Test RT-PCR: 15 persoane x 165 lei/persoană = 2.475 lei	2.475 lei
12.	Închiriere salon oficial Aeroportul Internațional „H. Coandă” București: 9 delegații x 300 lei/delegație = 2.700 lei x 2 (operare sosire + plecare) = 5.400 lei	5.400 lei
13.	Transport autocar: 2 zile x 2.000 lei/zi = 4.000 lei; transport auto (2 locuri): 880 lei/delegație x 9 delegații = 7.920 lei	11.920 lei
TOTAL		84.571 lei
Alte servicii și cheltuieli neprevăzute (eventuale cheltuieli referitoare la delegații invitate ulterior, care implică cheltuieli de cazare, hrănire, transport, închiriere salon oficial, tratații, materiale informative și de lucru, cadouri)		10.429 lei
TOTAL		95.000 lei

NOTĂ:

Fondurile sunt asigurate din bugetul Ministerului Public.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare
a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară
a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014—2020,
aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 93/2016**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2022 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul gestionării financiare a fondurilor europene și pentru adoptarea unor măsuri privind beneficiarii de fonduri europene,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014—2020, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 93/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 19 februarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 39, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Sumele aferente fondurilor europene, virate eronat de către ordonatorii principali de credite cu rol de autoritate de management, respectiv de Autoritatea de certificare și plată, în conturile de venituri ale bugetului de stat, se restituie de către unitățile Trezoreriei Statului, din conturile de venituri ale bugetului de stat în care au fost încasate, în conturile din care au fost dispuse plățile, la cererea scrisă a ordonatorilor principali de credite cu rol de autoritate de management, respectiv de Autoritatea de certificare și plată, care au efectuat virarea eronată, întocmită potrivit modelului din Formularul nr. 11 — Cerere de restituire, prevăzut în anexa nr. 11, a sumelor virate eronat în conturile de venituri ale bugetului de stat de către respectivii ordonatori principali de credite. Răspunderea privind sumele ce se restituie din conturile de venituri ale bugetului de stat în care s-a efectuat plata eronată revine exclusiv ordonatorilor principali de credite care solicită restituirea.”

2. La articolul 40 alineatul (1), partea introductivă și literele c) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) În aplicarea art. 6 alin. (6) din Ordonanță, în bugetul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene pentru finanțarea proiectelor în cadrul Mecanismului pentru Interconectarea Europei ai căror beneficiari sunt operatori economici cu capital de stat, se cuprind:

.....
c) sumele necesare pentru finanțarea cheltuielilor considerate neeligibile de către Comisia Europeană, altele decât cele prevăzute la lit. b), stabilite conform acordurilor/deciziilor de finanțare;

.....
e) sumele neeligibile, altele decât cele prevăzute la lit. c), apărute în procesul de implementare și determinate de evenimente imprevizibile la data semnării acordurilor/deciziilor de finanțare, necesare pentru finalizarea proiectelor, cu avizul ministerului de resort.”

3. La articolul 40 alineatul (11), partea introductivă și litera c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(11) În aplicarea art. 6 alin. (6) din Ordonanță, în bugetul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene pentru finanțarea

proiectelor în cadrul Mecanismului pentru Interconectarea Europei pentru beneficiarii prevăzuți la art. 6 alin. (5) și art. 7 alin. (1) și (2) din Ordonanță, se cuprind, la o poziție de cheltuieli distinct:

.....
c) sumele necesare pentru finanțarea cheltuielilor considerate neeligibile de către Comisia Europeană, altele decât cele prevăzute la lit. b), stabilite conform acordurilor/deciziilor de finanțare;”

4. La articolul 40 alineatul (11), după litera d) se introduce o nouă literă, lit. e), cu următorul cuprins:

„e) sumele neeligibile, altele decât cele prevăzute la lit. c), apărute în procesul de implementare și determinate de evenimente imprevizibile la data semnării acordurilor/deciziilor de finanțare, necesare pentru finalizarea proiectelor, cu avizul ministerului de resort.”

5. La articolul 40, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alin. (12), cu următorul cuprins:

„(12) În aplicarea art. 6 alin. (6²) din Ordonanță, în bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii pentru finanțarea proiectelor în cadrul Mecanismului pentru Interconectarea Europei ai căror beneficiari sunt operatori economici cu capital de stat, se cuprind:

a) sumele necesare cofinanțării publice naționale, corespunzătoare valorii totale a costurilor eligibile la nivel de proiect, stabilită conform acordurilor/deciziilor de finanțare;

b) sumele necesare plății taxei pe valoare adăugată neeligibilă;

c) sumele necesare pentru finanțarea cheltuielilor considerate neeligibile de către Comisia Europeană, altele decât cele prevăzute la lit. b), stabilite conform acordurilor/deciziilor de finanțare;

d) sumele aferente contribuției Uniunii Europene, altele decât cele transferate de Comisia Europeană, necesare pentru implementarea proiectului;

e) sumele neeligibile, altele decât cele prevăzute la lit. c), necesare pentru implementarea și finalizarea proiectului, cu aprobarea prealabilă a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii;

f) sumele aferente cheltuielilor generate de schimburile valutare efectuate în timpul implementării proiectelor.”

6. La articolul 40, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În vederea cuprinderii în buget a sumelor prevăzute la alin. (1) și (11), beneficiarii proiectelor finanțate în cadrul Mecanismului pentru Interconectarea Europei au obligația să transmită Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene Formularul nr. 12 — Fișă proiect CEF, prevăzut în anexa nr. 12, finanțat în cadrul Mecanismului pentru Interconectarea Europei.”

7. La articolul 40, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În vederea cuprinderii în buget a sumelor prevăzute la alin. (12) beneficiarii proiectelor finanțate în cadrul Mecanismului pentru Interconectarea Europei au obligația să transmită Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Formularul nr. 12.1 — Fișă proiect CEF — transporturi, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 12.1, finanțat în cadrul Mecanismului pentru Interconectarea Europei.”

8. La articolul 40, alineatele (3)—(6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În scopul asigurării informațiilor necesare completării Formularului nr. 12 — Fișă proiect CEF și Formularului nr. 12.1 — Fișă proiect CEF — transporturi, beneficiarii, în calitate de autoritate contractantă, solicită la încheierea contractelor de lucrări/prestări servicii un calendar de implementare care să cuprindă inclusiv valoarea facturilor estimat a fi emise lunar/trimestrial de către contractori.

(4) Beneficiarii proiectelor finanțate în cadrul Mecanismului pentru Interconectarea Europei completează datele privind cofinanțarea publică națională din Formularul nr. 12 — Fișă proiect CEF și Formularul nr. 12.1 — Fișă proiect CEF — transporturi, având în vedere cota acesteia în totalul cheltuielilor eligibile, aplicată corespunzător valorilor estimate prevăzute la alin. (3).

(5) În cursul anului bugetar, Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii pot solicita actualizarea datelor din Formularul nr. 12 — Fișă proiect CEF și din Formularul nr. 12.1 — Fișă proiect CEF — transporturi, corespunzător stadiului de implementare a proiectului.

(6) Sumele aferente cheltuielilor generate de schimburile valutare efectuate în timpul implementării proiectelor din domeniile prevăzute la art. 6 alin. (6) din Ordonanță, precum și cele pentru pregătirea participării la apelurile de proiecte în cadrul Mecanismului pentru Interconectarea Europei, cu excepția cazului în care pentru această activitate a fost emisă o decizie de finanțare a unei asistențe tehnice în cadrul mecanismului, se suportă din bugetul propriu al beneficiarilor.”

9. La articolul 41, alineatele (2) și (2¹) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Sumele prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a)—c) și e) se transferă cu ordin de plată de către Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene în conturile prevăzute la art. 45 alin. (1) lit. a).

(2¹) Sumele prevăzute la art. 40 alin. (11) lit. a)—c) și e) se transferă cu ordin de plată de către Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene în conturile prevăzute la art. 39 alin. (1) lit. i) și j).”

10. La articolul 41, după alineatul (21) se introduce un nou alineat, alin. (22), cu următorul cuprins:

„(22) Sumele prevăzute la art. 40 alin. (12) lit. a)—c) și e) se transferă cu ordin de plată de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii în conturile prevăzute la art. 45 alin. (1) lit. a).”

11. La articolul 41, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) La cererea beneficiarului, sumele prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a)—c) și e) și alin. (11) lit. a)—c) și e) se transferă de către Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene cu titlu de prefinanțare, prima tranșă fiind egală cu valoarea prevăzută în Formularul nr. 12 — Fișă proiect CEF, corespunzător primului trimestru de implementare a proiectului.”

12. La articolul 41, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) La cererea beneficiarului, sumele prevăzute la art. 40 alin. (12) lit. a)—c), e) și f) se transferă de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii în baza facturilor pentru livrarea bunurilor/prestarea serviciilor/ execuția lucrărilor recepționate

și/sau a facturilor de avans acordate contractorilor în conformitate cu clauzele prevăzute în contractele aferente proiectelor implementate.”

13. La articolul 41, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Cu excepția beneficiarilor pentru care se aplică prevederile alin. (3¹), următoarele tranșe de prefinanțare se transferă la solicitarea beneficiarului, cu condiția ca acesta să facă dovada utilizării a cel puțin 70% din prefinanțarea acordată anterior.

(5) Ultima tranșă de prefinanțare se transferă în limita cotei de cofinanțare publică națională stabilită prin decizia de finanțare.”

14. La articolul 41, după alineatul (6¹) se introduce un nou alineat, alin. (6²), cu următorul cuprins:

„(6²) Sumele prevăzute la art. 40 alin. (12) lit. d) se transferă de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii în contul prevăzut la art. 45 alin. (13) lit. b) în baza solicitării beneficiarului, însoțită de facturi pentru livrarea bunurilor/prestarea serviciilor/ execuția lucrărilor recepționate, facturi de avans acordat contractorilor în conformitate cu clauzele stipulate în contractele aferente proiectelor implementate, precum și de documente care să demonstreze faptul că sumele permise de la Agenția Executivă pentru Inovare și Rețele (INEA), prefinanțare și rambursări, au fost utilizate în proporție de cel puțin 70%.”

15. La articolul 41 alineatul (7), partea introductivă și litera a) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(7) În termen de 3 zile lucrătoare de la primirea plății intermediare/finale rambursate de către Comisia Europeană, beneficiarii prevăzuți la art. 40 alin. (1) sunt obligați:

a) să transfere, în conturile prevăzute la art. 45 alin. (4), cuantumul sumei permise de la Comisia Europeană;”

16. La articolul 41 alineatul (7¹), partea introductivă și litera a) se modifică și vor avea următorul cuprins:

(7¹) În termen de 3 zile lucrătoare de la primirea plății finale din partea Comisiei Europene, beneficiarii prevăzuți la art. 40 alin. (11) sunt obligați:

a) să transfere, în conturile prevăzute la art. 45 alin. (4), cuantumul sumei permise de la Comisia Europeană;”

17. La articolul 41, după alineatul (7¹) se introduce un nou alineat, alin. (7²), cu următorul cuprins:

„(7²) În termen de 3 zile lucrătoare de la primirea plății finale din partea Comisiei Europene și comunicarea contului de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, beneficiarii prevăzuți la art. 40 alin. (12) sunt obligați:

a) să transfere, în conturile prevăzute la art. 45 alin. (41), cuantumul sumei permise de la Comisia Europeană;

b) să transfere orice disponibil primit din categoriile de sume prevăzute la art. 40 alin. (12) rămas neutilizat, astfel:

1. sumele permise de la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii/Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene în cursul anilor precedenți în contul 23.A «Cheltuieli ale bugetului de stat», cu detalieri în structura clasificăției funcționale și, respectiv, economice (alineat 85.01.05);

2. sumele permise de la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii/Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene în conturile de cheltuieli ale Ministerului Transporturilor și Infrastructurii din care beneficiarul a încasat sumele respective;

c) să notifice Ministerul Transporturilor și Infrastructurii cu privire la operațiunile prevăzute la lit. a) și b).”

18. La articolul 41, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) În cazul nefinalizării proiectelor în termenul prevăzut în Acordul de finanțare sau, după caz, în termenul extins de finalizare aprobat de către Agenția Executivă Europeană pentru Climă, Infrastructură și Mediu, în cazul proiectelor de transport, beneficiarii sunt obligați să transfere în conturile corespunzătoare prevăzute la alin. (7) lit. b), alin. (7¹) lit. b) și alin. (7²) lit. b) sumele acordate conform prevederilor art. 40 alin. (1)—(12).”

19. Articolul 42 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 42. — Sumele aferente finanțării proiectelor în cadrul Mecanismului pentru Interconectarea Europei se reflectă corespunzător în bugetul de venituri și cheltuieli al beneficiarilor prevăzuți la art. 40 alin. (1)—(12).”

20. Articolul 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43. — Sumele primite de către beneficiarii prevăzuți la art. 40 alin. (1)—(12) conform art. 41 alin. (2)—(2²), reprezentând prefinanțare rămasă neutilizată la sfârșitul anului, se reportează în anul următor și se utilizează cu aceeași destinație.”

21. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44. — (1) Corespunzător fiecărei cereri intermediare/finale de plată, transmisă la Comisia Europeană conform prevederilor acordului de finanțare, pentru justificarea cheltuielilor efectuate, beneficiarii transmit Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene o declarație financiară privind aceste cheltuieli, precum și cheltuielile neeligibile, altele decât TVA, conform Formularului nr. 13 — Fișă justificare cheltuieli detaliate proiect finanțat în cadrul Mecanismului pentru Interconectarea Europei (CEF), prevăzut în anexa nr. 13, însoțită de documentele justificative, cel târziu în ziua următoare celei de transmitere a cererii către Comisia Europeană.

(2) Solicitarea beneficiarului prevăzută la art. 41 alin. (6) și (6¹) trebuie însoțită de o notă de justificare sau Formularul nr. 13 — Fișă justificare cheltuieli detaliate proiect finanțat în cadrul Mecanismului pentru Interconectarea Europei (CEF) completat corespunzător.

(3) Cu 10 zile lucrătoare înainte de transmiterea cererilor intermediare/finale de plată către Comisia Europeană conform prevederilor acordului de finanțare, pentru justificarea cheltuielilor efectuate, beneficiarii proiectelor de transport transmit pentru validare aceste cereri la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii însoțite de documentele justificative, conform instrucțiunilor emise de acesta.

(4) În termen de 15 zile lucrătoare de la transmiterea cererii către Comisia Europeană, beneficiarii proiectelor de transport transmit Ministerului Transporturilor și Infrastructurii o declarație privind cheltuielile solicitate la Comisia Europeană, precum și cheltuielile neeligibile, altele decât TVA, conform Formularului nr. 13.1 — Fișă justificare cheltuieli detaliate proiect finanțat în cadrul Mecanismului pentru Interconectarea Europei (CEF) — transporturi, prevăzut în anexa nr. 13.1.”

22. La articolul 45 alineatul (1), partea introductivă și litera a) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Conturile deschise pe numele operatorilor economici, în calitate de beneficiari, la Trezoreria Statului, în care se virează de către Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene sumele prevăzute la art. 40 alin. (1) sunt următoarele:

a) 50.99.06 «Disponibil al operatorilor economici aferent proiectelor finanțate în cadrul Mecanismului pentru Interconectarea Europei — prefinanțare» — pentru sumele prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a)—c) și e);”

23. La articolul 45 alineatul (12), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) Conturile deschise pe numele beneficiarilor prevăzuți la art. 6 alin. (5) și art. 7 alin. (1) și (2) din Ordonanță, precum și pentru beneficiarii instituții publice autonome în care se virează sumele care se primesc în avans de la Comisia Europeană, după efectuarea schimbului valutar, sunt următoarele:”

24. La articolul 45, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alin. (13), cu următorul cuprins:

„(13) Conturile deschise pe numele operatorilor economici, în calitate de beneficiari, la Trezoreria Statului, în care se virează de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii sumele prevăzute la art. 40 alin. (12) sunt următoarele:

a) 50.99.06 «Disponibil al operatorilor economici aferent proiectelor finanțate în cadrul Mecanismului pentru Interconectarea Europei — prefinanțare» — pentru sumele prevăzute la art. 40 alin. (12) lit. a)—c) și e);

b) 50.99.07 «Disponibil al operatorilor economici aferent proiectelor finanțate în cadrul Mecanismului pentru Interconectarea Europei — rambursarea finală» — pentru sumele prevăzute la art. 40 alin. (12) lit. d).”

25. La articolul 45, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Pentru gestionarea sumelor prevăzute la art. 40 alin. (12), pe numele Ministerului Transporturilor și Infrastructurii se deschide la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București contul 01 «Credite bugetare deschise și repartizate pe seama ordonatorilor de credite finanțati din bugetul de stat» și, respectiv, contul de cheltuieli bugetare 23 «Cheltuieli ale bugetului de stat», cu detalieri potrivit clasificăției bugetare din care efectuează plăți către beneficiari, în limita creditelor bugetare deschise și repartizate.”

26. La articolul 45, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Conturile de venituri ale bugetului de stat deschise pe codul de identificare fiscală al Ministerului Transporturilor și Infrastructurii în care se rambursează sumele prevăzute la art. 41 alin. (7²) lit. a) sunt următoarele:

a) 20.A.48.19.01 «Sume primite în contul plăților efectuate în anul curent»;

b) 20.A.48.19.02 «Sume primite în contul plăților efectuate în anii anteriori».”

27. Anexa nr. 11 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezenta hotărâre.**28. După anexa nr. 12 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 12.1, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 2 la prezenta hotărâre.****29. După anexa nr. 13 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 13.1, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 3 la prezenta hotărâre.**

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministru transporturilor și infrastructurii,

Sorin Mihai Grindeanu

p. Ministrul investițiilor și proiectelor europene,

Carmen Moraru,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

**Formularul nr. 11 — Cerere de restituire
a sumelor virate eronat în conturile de venituri ale bugetului de stat de către ordonatorii
principali de credite cu rol de autoritate de management/autoritate de certificare și plată**

Nr. din data de

Către 1)
Prin prezenta cerere, 2), cu sediul în localitatea....., str. nr., județul/sectorul, având CIF....., în temeiul prevederilor 3), solicităm restituirea sumei de 4), virată eronat în contul de venituri ale bugetului de stat nr., codificat cu CIF, cod IBAN, reprezentând, achitată cu OPT nr. din data de

Restituirea va fi efectuată în contul nr. 5), CIF, cod IBAN, deschis la Trezoreria

Numele și prenumele ordonatorului principal de credite,
.....

Semnătura
.....

L.S.

1) Denumirea unității teritoriale a Trezoreriei Statului la care este deschis contul de venituri ale bugetului de stat în care a fost virată eronat suma.

2) Denumirea solicitantului (ordonatorul principal de credite cu rol de autoritate de management/autoritate de certificare și plată).

3) Actul normativ în temeiul căruia se solicită restituirea sumei.

4) Cuantumul sumei pentru care se solicită restituirea, în cifre și în litere.

5) Contul din care a fost dispusă plata eronat de către instituția publică.

**Formularul nr. 12.1 — Fișa proiectului CEF — transporturi
finanțat în cadrul Mecanismului pentru Interconectarea Europei**

Ordonator de credite:

Departament coordonare implementare:

Denumirea proiectului:

Decizie de finanțare Comisia Europeană:

Perioada de implementare:

Termen de transmitere a cererii finale de plată:

Data estimată de finalizare a proiectului (recepție finală):

Valoarea totală eligibilă a proiectului conform Acordului de finanțare: mii euro,

din care: UE/CEF

RO/Cofinanțare

— mii lei 1) —

Categorie	Correspondență art. 40 din normele de aplicare	Total surse de finanțare	Realizări cumulate până la finele anului anterior	Necesar an n (curent)	Estimări an n + 1	Estimări anii următori
UE/CEF (sume primite de la Comisia Europeană)						
RO/Cofinanțare sprijin UE/CEF	lit. d)					
RO/Cofinanțare (x% din UE/CEF)	lit. a)					
TVA	lit. b)					
Cheltuieli neeligibile	lit. c), e), f)					
TOTAL						

1) Estimată la cursul valutar prevăzut în Scrisoarea-cadru elaborată de către Ministerul Finanțelor.

Descriere cheltuieli, altele decât cele eligibile:

<u>Elaborat</u>	<u>Avizat</u>
Departament/Direcție (beneficiar) <i>Director general/Director,</i> (numele și prenumele) (semnătura) Data <i>Responsabil proiect,</i> (numele și prenumele) (semnătura) Date de contact responsabil proiect Telefon: Fax/E-mail:	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Departament/Direcție <i>Director general/Director/Şef serviciu,</i> (numele și prenumele) (semnătura) Data

ANEXA Nr. 3
(Anexa nr. 13.1 la normele metodologice)

**Formularul nr. 13.1 — Fișă justificare
 cheltuieli detaliate proiect finanțat în cadrul Mecanismului pentru
 Interconectarea Europei (CEF) — transporturi**

Beneficiar:
 Denumirea proiectului:
 Acord/Decizie de finanțare Comisia Europeană:
 Perioada de implementare:
 Cerere intermediară/finală de plată transmisă către Comisia Europeană în data de
 Semnificația coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:
 A — Nr. de identificare al contractului de achiziție
 B — Valoarea totală a facturii (fără TVA)

— lei —

Categorii de costuri	Tipul contractului de achiziție (servicii/furnizare/lucrări)	Activitatea aferentă costului	Data facturii/documentului justificativ	Nr. de identificare al contractului de achiziție	Valoarea totală a facturii (fără TVA)	Din care		TVA	Total
						Buget de stat	UE/CEF		
1	2	3	4	5	6 = 7 + 8	7	8	9	10 = 6 + 9

Coloanele 1, 2, 3, 4, 5, 6 și 9 se completează similar cu secțiunea a 2-a („Detailed costs incurred”) din declarația financiară anexată la Cererea intermediară/finală de plată transmisă către Comisia Europeană conform acordului de finanțare.

Cheltuieli neeligibile

— lei —

Tipul contractului de achiziție (servicii/furnizare/lucrări)	Activitatea aferentă costului	Data facturii/documentului justificativ	Nr. de identificare al contractului de achiziție	Valoarea totală a facturii	Din care TVA
1	2	3	4	5	6

<u>Elaborat</u>	<u>Avizat</u>
Departament/Direcție (beneficiar) <i>Director general/Director,</i> (numele și prenumele) (semnătura) Data <i>Responsabilul proiectului,</i> (numele și prenumele) (semnătura) Date de contact responsabil proiect Telefon: Fax/E-mail:	Ministerul (coordonator domeniu CEF) Departament/Direcție <i>Director general/Director/Șef serviciu,</i> (numele și prenumele) (semnătura) Data

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
 Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
 Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

